

Manley P. Hall

CRATA REPOA

De egyptiske præsters indvielse i
den hemmelige orden

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

CRATA REPOA

De egyptiske præsters indvielse i den hemmelige orden

Manley P. Hall

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Crata Repoa

De egyptiske præsters indvielse i den hemmelige orden

Af Manley P. Hall

(Oversættelse og redigering Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Om forfatteren:

Den canadisk fødte forfatter og mystiker Manley Palmer Hall (1901-1990) er måske mest kendt for sit værk *The Secret Teachings of all Ages*, der er en encyklopædisk skitsering af frimurerisk, hermetisk, kabbalistisk og rosenkreuzisk symbolik og filosofi. Værket blev publiceret i 1928, da Manley P. Hall var 27 år gammel. I sin over 70-årige karriere holdt Manley P. Hall omkring 8.000 foredrag, han forfattede ca. 150 bøger og essays, og han skrev utallige tidsskriftsartikler.

Crata Repoa er et resultat af hans store interesse for uddannelser og indvielser i de gamle kulturer – i dette tilfælde Egyptens mysterieskoler.

Crata Repoa

Forberedelserne

Hvis en egypter ønskede at blive optaget i den hemmelige orden Crata Repoa, krævede det en anbefaling af en indviet. Ofte krævede det desuden en godkendelse fra faraoen, der bekræftede optagelsen i en skrivelse til ordenens præster.

Når anbefalingskrivelsen var opnået, blev den først afleveret til præsterne i Heliopolis¹. De henviste herefter ansøgeren til hierofanterne (lærerne) i Memphis.² Fra Memphis blev ansøgeren henvist til Theben³, og ved ankomsten til Theben blev de mandlige ansøgere straks omskåret. I Theben skulle ansøgeren desuden udstå en prøvetid. Det blev forbudt at spise visse retter, og det var heller ikke tilladt at drikke vin. Den søgende blev nu anbragt i en underjordisk hule som en slags fange, som i flere måneder blev overladt til sine egne tanker. Den søgende fik ordre til at nedskrive sine tanker, og materialet blev senere omhyggeligt undersøgt og vurderet af broderskabet, for at de kunne lære den nye ansøgers tankegang at kende.

Når prøvetiden var forbi, blev den søgende ført ind i en lang gang med Hermessøjler. I søjlerne var der mejslet moralske læresætninger, og dem skulle den søgende lære udenad.

Så snart den søgende havde lært sætningerne udenad, trådte *Thesmophores* frem i døren. Thesmophores holdt en kraftig pisk i hånden, for det var hans opgave at holde de profane væk fra den port, som ansøgeren skulle føres igennem for at modtage sin indvielse. Den søgende blev nu betragtet som neofyt (kandidat), og med bind for øjnene og hænderne bundet med stærke linnedbånd, kunne indvielsesprocessen begynde.

---

1 Nutidens Giza med pyramidefeltet.

2 Nutidens Memphis i Sakara-området.

3 Nutidens Luxor-templer.

I grad

Så snart forberedelserne var afsluttet, tog *Thesmophores* neofytten ved hånden, og de gik nu hen foran *Menneskets Port*. Ved ankomsten til porten slog *Thesmophores* vagt – en ældre *Pastophoris*, som stod vagt her – et slag på neofyttens skulder, og den ældre *Pastophoris* meldte derefter ved banken på porten, at en søgende befandt sig uden for. Efter at nogle spørgsmål var besvaret blev *Menneskets Port* åbnet, og neofytten blev ført ind. Her stillede *Hierophantes* den søgende forskellige personlige spørgsmål, og man var opmærksom på, om svarene var ærlige og oprigtige. Derefter blev neofytten ført ind i sanktuariet og turen fortsatte rundt i tempelsalen.

Man skabte en kunstig vind i rummet og lod det regne ned over den søgende. Kunstigt fremkaldte lyn slog neofytten i ansigtet og en voldsom torden ramte ørerne. Hvis neofytten efter denne tur ikke viste tegn på frygt, læste lovlæseren *Crata Repos* love op, og neofytten skulle erklære sig villig til at underkaste sig lovene fuldt ud. Derefter førte *Thesmophores* neofytten hen foran *Hierophantes*. Neofytten blev bedt om at kaste sig ned på blottede knæ foran *Hierophantes*, og på neofyttens strube satte man spidsen af et skarpt sværd, mens løftet om troskab og tavshed blev givet. Solen og Månen blev anråbt som vidner.

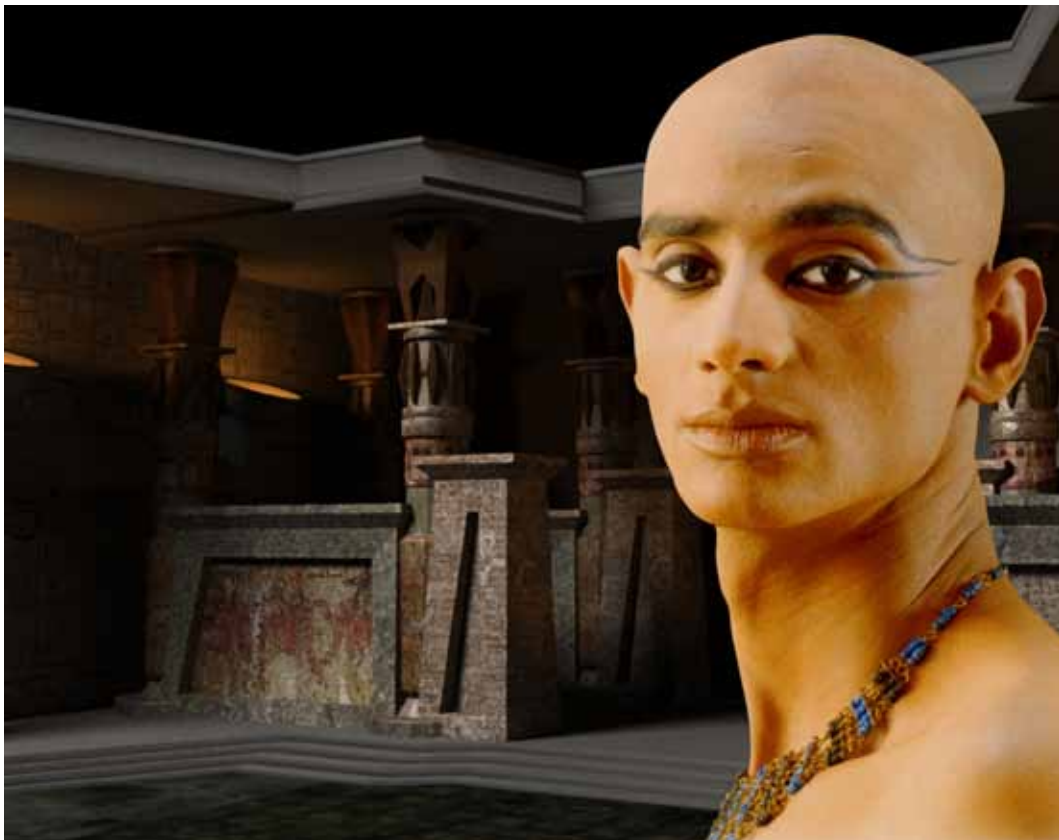
Efter denne edsafleggelse blev bindet taget fra øjnene og neofyten blev ført hen mellem to firkantede søjler som hed *Bestilles*. Imellem disse to søjler lå en stige med syv trin, og foran var der otte døre. Man forklarede dog ikke straks symbolikken, men *Hierophantes* holdt følgende tale:

"Jeg vender mig mod dig, som har ret til at høre mig. Luk alle døre fast til, sådan at profane og vantro ikke kan komme ind. Men I – børn af det himmelske arbejde – hør min tale. Jeg fortæller jer store sandheder. Vogt jer for fordomme og lidenskaber, som fjerner jer fra den sande lyksalighedens vej. Ret jeres tanker mod det guddommelige væsen og lad det altid være for jeres øjne, for at Han kan lede jeres hjerte og tanker. Hvis I vil betræde den sande og sikre vej til lyksaligheden, så tænk på, at I altid går foran den almægtiges øjne – Ham, som har skabt Jorden. Han er den eneste, der har skabt og opretholder alle ting. Han ser alting. Ingen dødelig kan se Ham eller unddrage sig Hans blik."

Efter denne tale gav man neofytten tilladelse til at gå hen over stigens syv trin som symbol på sjælens rejse. Desuden blev neofytten belært om, at gudernes navne havde en hel anden betydning end den, folk troede. Man forklarede årsagen til ritualets vind, regn, lyn og torden, og at I. grad var tilegnet naturvidenskaben – herunder astronomi og medicin. Man lærte også neofytten det symbolske sprog og hieroglyfskriften.

Nu meddelte *Hierophantes* lærlingegradens løsen, som var "Amon". Alle indviede kendte hinanden ved hjælp af dette ord. Ordet betød: "Vær tavs". Desuden viste man et særligt håndtryk. Derefter fik neofytten en pyramideformet hue på hovedet. Om livet anbragte man et skødskind og om halsen en krave. Ellers gik neofytten nøgen og måtte vogte *Menneskets Port* så ofte, det var neofyttens tur.

II grad

(Neocoris)

Hvis det viste sig, at neofytten i sit læreår i I grad havde gode evner, krævede man en streng faste.

Når fasten var forbi, blev neofytten ført til et mørkt kammer, der blev kaldt "Endimion", og der bragte man vel-smagende mad og god vin. Hensigten var at friste. Mandlige neofytter fik maden og vinen bragt af smukke kvinder, som forsøgte at lokke til elskov, på samme måde som *Dianas* ledsagere forsøgte at lokke til elskov. Hvis neofytten karakterfast klarede denne prøve, vendte *Thesmophores* tilbage for at stille nogle spørgsmål. Hvis neofytten svarede rigtig, gik turen videre til forsamlingen.

Stolista eller vandbæreren hældte vand over neofytten under en edsaflæggelse, hvor der skulle sværges på, at der var levet rent og moralsk. Da det var sket, kom *Thesmophores* løbende mod neofytten med en levende slange, som blev kastet mod neofyttens nøgne krop, og slangen blev trukket gennem skødskindet. Samtidig opdagede neofytten, at stedet var fyldt med slanger. Hensigten var at forskrække neofytten. Jo modigere prøven blev bestået, jo mere ros fik neofytten efter optagelsen.

Nu blev neofytten igen ført ind mellem de to søjler. Mellem søjlerne så man en falk med et hjul foran sig. Man forklarede, at de to søjler symboliserede *orient* og *occident* – øst og vest. Falken var symbol på Solen, og hjulet med de fire eger symboliserede de fire årstider. Herefter lærte neofytten kunsten at bruge vandvægten. Neofytten blev også

undervist i geometri og bygningskunst, og i hvordan man bruger målestokken og laver beregninger.

Til kendetegn fik neofytten en stav med en omslyngende slange, og "Heve" var gradens ord. Ordet betød: "Menneskeslægtens fald". Gradens tegn var at krydse armene over brystet. Tjenestearbejdet bestod i at holde templets søjler rene.⁴

⁴ Et symbol på at kanalen mellem Himmel og Jord – Gud og menneske – skal holdes ren.

III grad (Dødens Port)

Kompetence og god opførsel kvalificerede *Neocoris* til denne grad. Neofytten fik tidspunktet for optagelsen meddelt, og ritualet blev indledt med, at neofytten blev ført ind i en tempelsal af *Thesmophores*. Over indgangen til salen stod ordene "*Dødens Port*". Salen var fyldt med ligkister, og rundt omkring lå der desuden adskillige balsamerede lig. På væggene hang der billeder med tilsvarende temaer. I denne sal blev ligene af afdøde afleveret til balsamering, og i midten stod Osiris' ligkiste overstænket med blod. Man ønskede nu at vide, om den nye *Melanephores* (mester) var medskyldig i sin herres død.

Neofytten nægtede, og blev straks grebet af to *Tapixeyten* (balsameringspræster). De førte neofytten ind i en sal, hvor alle de øvrige *Melanephores* sad. Alle var klædt i sort. Faraoen, der altid selv var til stede ved denne handling, tiltalte neofytten meget venligt, sådan som det blev krævet i ritualet, og faraoen bad neofytten nøje overveje, om der var betænkeligheder ved at gennemgå den krævende prøve, der ventede forude. Hvis neofytten nægtede, tilbød faraoen den gyldne krone, som faraoen selv rakte til neofytten.

Den nye *Melanephores* var i forvejen orienteret om, at kronen blot var et symbol på *ydre* herskerskab, og neofytten ønskede at herske over sin *indre* natur. Neofytten skulle derfor kaste kronen fra sig og træde på den. I samme øjeblik neofytten gjorde det, råbte faraoen: "*Majestætsfornærmelse! Jeg forlanger hævn!*" Faraoen greb en stor offerøkse, svingede den og slog *Melanephores* svagt på hovedet, hvorefter de to *Tapixeyten* kastede neofytten baglæns til jorden. De vikled neofytten ind i mumiegaze og kroppen blev lagt i en ligkiste. Alle de tilstedeværende græd og jamrede under denne handling. Præsterne bragte derefter kisten med neofytten til en sal, hvor der over indgangsdøren stod "*Åndernes Hus*". I samme øjeblik døren blev åbnet, skabte præsterne kraftige kunstige lyn, og en voldsom torden rystede den "døde" i kisten.

Charon – den fornemste blandt ånderne – indlemmede "liget" som en ånd i sit råd og bragte det for den jordiske dommer *Pluto*, der sad på i sit dommersæde. Ved hans side sad *Rhadamantus*, *Minos*, *Aethon*, *Nyccesus*, *Alaster* og *Orpheus*.

Der blev stillet nogle alvorlige spørgsmål om "ligets" liv og levned – og neofytten blev dømt til et ophold i de underjordiske og mørke gange. Da dommen var afsagt, blev den nyindviede neofyt befriet for mumiegazen, løftet op af kisten, og derefter blev der givet følgende undervisning:

- 1) Tørst aldrig efter blod og forsvar altid dine brødre, når de er i livsfare.
- 2) Undlad aldrig at begrave en død.
- 3) Forvent en opstandelse fra de døde og en kommende dom.

Neofyttens tjenestearbejde bestod i at male og dekorere mumiekister og mumier, og der blev undervist i en særlig skrift, som kaldtes den *hierogramatiske*. Denne skrift fik neofytten hurtigt brug for, for Egyptens historie var skrevet med denne

skrift, og det samme gjaldt geografi og astrologi/astronomi. Neofytten blev desuden undervist i retorik og forberedt til engang i fremtiden at holde begravelsestaler. Tegnet for III grad bestod på en særlig måde i at udtrykke dødens voldsomhed. Ordet var "*Monach Caron Mini*" – "*Jeg tæller vredens dage*".

Neofytten skulle opholde sig i de underjordiske gange indtil man vurderede, at tiden var inde til at gå videre i videnskaben, eller om neofytten fortsat skulle være en *Heroi*. Neofytten kom i hvert fald aldrig ud uden at være i besiddelse af de ønskede kvalifikationer.

IV grad

(Kampen med skyggen)

Når "Vredens Dage" var forbi – som regel varede det 1½ år – kom *Thesmophores* igen til neofytten. *Thesmophores* hilste venligt og forlangte, at neofytten skulle følge med – og der blev desuden overrakt et sværd og et skjold. De passerede nu igennem lange mørke gange. Her mødte neofytten hæsligt udklædte "skygger". De bar fakler og slanger, og samtidig med at de råbte "*Panis*" angreb de neofytten.

Thesmophores befalede neofytten at vise mod og forsvare sig og forsøge at overvinde faren. Neofytten blev imidlertid altid overmandet, og det lykkedes "skyggerne" at give neofytten bind for øjnene og en snor om halsen – dog ikke strammere end at det var muligt at trække vejret. Derefter blev neofytten slæbt ind i en sal. Her fjernede "skyggerne" sig under høje håb.

Man rejste nu neofytten op og førte den mere eller mindre udmattede kandidat til "Samlingsstedet" – en sal med de smukkeste udsmykninger og med pragtfulde relieffer på væggene. Faraoen var selv til stede sammen med *Demiurges* (dvs. ordenens ypperstepræster). Der sad *Stolista* (vandbæreren), *Hierostolista* (sekretæren), *Zacoris* (skatmesteren) og *Romastis* (den præst, der sørgede for måltiderne).

Odos (taleren) holdt nu en tale, hvor den nye *Christophores* blev ønsket lykke på den videre vandring. Neofytten havde imidlertid kun udført halvdelen af arbejdet, for der skulle aflægges flere prøver.

Man rakte nu neofytten en skål med en bitter drik. Denne skulle drikkes helt ud. Herefter overrakte man *Minervas* skjold, der hed *Isis*, *Anubis'* støvler og *Orcis'* kappe. Neofytten fik anvist vejen til en hule, og blev beordret til at gå hen til den. I hulen ville neofytten finde en person, og ordren lød på, at hovedet skulle hugges af personen, og derefter skulle det afhuggede hoved bringes til faraoen. Alle medlemmerne råbte "*Niobe*" ("*fjendens hule*").

Personen i den mørke hule viste sig at være en ualmindelig smuk kvinde. Ved nærmere eftersyn viste det sig dog, at det var en kunstig figur. Neofytten tog nu fat i figurens hår, huggede hovedet af og bragte det til faraoen og til det højeste råd. Alle var begejstrede og sagde, at neofytten havde hugges hovedet af *Gorgo* (den egyptiske *Medusa*), der var *Typhons* hustru. Det var *Gorgo* og *Typhon*, der var skyld i mordet på *Osiris*. Neofytten blev befalet altid at hævne det onde. Derefter blev der givet tilladelse til altid at gå med den klædning, som der blev overrakt.

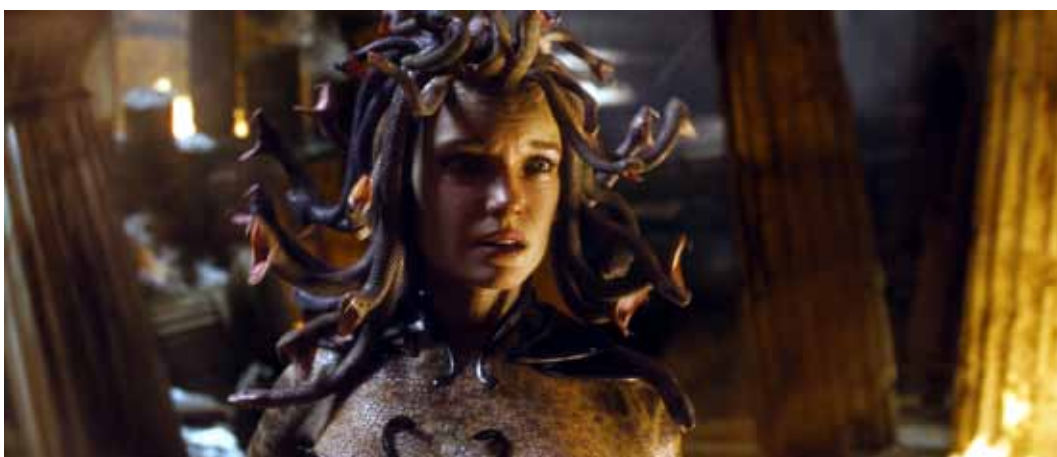
Neofyttens navn blev skrevet i en bog, hvori navnene på alle ordenens medlemmer var optegnet. Neofytten kunne

frit tale med faraoen, og de daglige måltider blev givet af hoffet. Neofytten modtog en lovbog med Egyptens love, samt et ordenstegn, som dog kun måtte bæres ved optagelse af en *Christophores* og kun i byen *Sais*. Ordenstegnet, der forestillede en ugle, var symbol på *Isis* og *Minerva*. Man forklarede, at mennesket ved sin fødsel var blind som en ugle, men i kraft af modgang, kriser og erfaring blev mennesket efterhånden seende. Mennesket kunne nu se alt, hvad der rører sig i mørket – på samme måde som ugle.

Gorgos hoved symboliserede bekæmpelse af lidenskaberne. Skjoldet repræsenterede beskyttelse mod hån og krænkelser. Vandkrukken betød tørst efter viden og visdom. Koggeret med pile var tegn på veltalenhed, spyddet på overtalelse, palme og oliegren på fred. Desuden lærte neofytten, at Den Store Lovgivers navn var "*Jova*", og dette ord var gradens hellige ord. Ordet var også kendingsord ved ordenens sammenkomster, hvor kun *Christophores* havde adgang.

IV grad hed "*Pyron*". Der var et løsen, nemlig "*Sasychis*". I denne grad lærtes det ammaniske sprog.

Gorgo (Medusa)

V grad

(Balahate)

Christophores havde ret til V grad, og efter egen vurdering blev neofytten ført til "Samlingsstedet", hvor alle medlemmerne var til stede. Her overværede neofytten et symbolsk skuespil, som bagefter blev forklaret. En person, man kaldte *Orus*, gik ledsaget af nogle *Balahater* med fakler rundt i salen. De lod som om, de søgte noget. Pludselig trak *Orus* sin sabel. Scenen skiftede, og man så ind i en hule. Her sad *Typhon* og angrede sin morderiske handling. Hulen var fuld af flammer. *Orus* nærmede sig hulen, og *Typhon* rejste sig og antog en frygtindgydende skikkelse. Hundrede hoveder sad på hans skuldre. Kroppen var dækket med skæl, og hans arme var ekstremt lange. På trods af at han så hæslig og frygtindgydende ud, gik *Orus* modigt hen imod ham og begyndte at kæmpe med ham. Til sidst lykkedes det for *Orus* at kaste *Typhon* om på gulvet og dræbe ham.

Efter at have hugget hovederne af ham, blev *Typhons* krop nu kastet langt ind i hulen og voldsomme flammer slog sammen om den. Et af hovederne blev vist til alle tilstedeværende, og mens det skete, blev der ikke sagt et eneste ord.

Den nye *Balahate* fik derefter at vide, at *Typhon* betød "ild", som er en af de mest kraftfulde elementer, som man dog ikke kan undvære i verden. *Orus*, der betød "arbejde" og "flid", kunne have stort udbytte af ilden, hvis dens magt kunne dræbes eller kontrolleres.

Derefter blev den nye *Balahate* undervist i kemi, og hvis neofytten havde lyst, var det tilladt at deltage i eksperimenterne.

Denne grads løsen var "*Chymia*".

VI grad

(Astronomus foran Gudernes Port)

VI grad krævede flere forberedelser. Neofytten blev fra begyndelsen lagt i lænker, og sammen med *Thesmophores* gik turen tilbage til "Dødens Port". Her måtte de gå ned ad mange trin, indtil de nåede til porten. Sammen gik de gennem porten, og de trådte ind en hule, der var fyldt med vand. Her så neofytten lig af dræbte brødre, og fik besked på, at de var blevet dræbt, fordi de havde forrådt ordenen. Man truede med samme skæbne, hvis neofytten ikke holdt sin aflagte ed. Derefter blev neofytten ført tilbage for at aflægge en ny ed.

Efter edsaflæggelsen blev hele gudelærens oprindelse forklaret, og neofytten blev yderligere instrueret i praktisk "stjernerkunst" (en kombination af astrologi/astronomi). Neofytten deltog i observationer om natten, og måtte hjælpe til ved udarbejdelse af fortolkningerne. Neofytten blev advaret mod falske astrologer og deres horoskoper, for præsterne afskyede dem, fordi de var årsag til vantro. Disse falske lærere brugte løsenet "*Phaenix*".

Nu blev neofytten ført til "*Gudernes Port*", som straks blev åbnet. Herinde fandt neofytten maledede billeder af alle *Demiurges*, og man fortalte deres historie uden at udelade noget. Man viste også rækken af tidligere overordnede samt listen over medlemmer, der var fordelt over hele verden. Derefter lærte neofytten en præstedans (billedet), der forestillede stjernernes bane. Gradens kendingsord var "*Ibis*" og betød "*Hejre*". Ordet var symbol for vagtsomhed.

VII grad

(Propheta eller Saphenath Pancah,
– den, der kender hemmelighederne)

VII grad var den sidste og højeste. I denne grad blev hemmelighederne nærmere forklaret.

Astronomus kunne kun opnå den høje grad med faraoens, *Demiurgenes* og alle højtstående medlemmers tilladelse. I denne grad indgik offentlige processioner, hvor helligdomme blev præsenteret for folket. Processionen kaldtes "*Pamylach*".

Så snart processionen var forbi, gik alle medlemmer om natten hemmeligt ud af byen og samlede i små huse et stykke borte. Husene var kvadratiske, og de rummede forskellige sale med smukke malede relieffer, som forestillede menneskelivet. Husene blev kaldt "*Maneras*". Folket troede, at medlemmerne brugte husene til samvær med afdødes ånder.

I husenes sale stod der skiftevis en sfinks og en kiste. Når alle var præsenteret, rakte man den nye profet en drik – "*Oimellas*" – og fortalte, at nu var alle prøver tilendebragt. Neofytten modtog et ankh-kors, som altid skulle bæres. Neofytten fik desuden en smuk hvidstribet kjole, der hed "*Etangi*". Hovedbeklædningen var firkantet. Endelig blev alt håret klippet af. Neofytten fik derefter anbefalet de hemmelige bøger, der alle var skrevet i det amoniske sprog. Til hjælp blev der udleveret "*Chiffre*". Gradens ord var "*Adon*".

Medlemmer af VII grad havde ret til at vælge embedsmænd til samfundets højeste og mest ansvarsfulde stillinger. Medlemmerne kunne også efter en vis tids forløb få embede som *Demiurges*.

Kendetegnet i denne grad var at krydse armene over brystet med hænderne gemt i det modsatte ærme.

Betingelser og påklædning

- 1) *Demiurges* (den højst rangerende) bar en himmelblå kjortel broderet med stjerner og et gult bælte. Om halsen bar *Demiurges* en guldkæde med safir omfattet af ædelstene. *Demiurges* var Egyptens øverste dommer.
- 2) *Hierophantes* var klædt næsten som *Demiurges*, men i stedet for guldkæde bar *Hierophantes* et ankh-kors.
- 3) *Stolista* – vandbærerne – havde en hvidstribet kjortel og en speciel slags støvler. *Stolista* havde desuden alle gradsklædninger i sin forvaring.
- 4) *Hierostolista* bar en fjer i hovedklædningen. De havde et kar ("*Caninicon*") med blæk til skrivning. Karret var formet som en cylinder.
- 5) *Thesmophores* var indfører i forbindelse med alle indvielser.
- 6) *Zacoris* førte regnskaberne.
- 7) *Romastis* skulle sørge for måltiderne. Under *Romastis* stod alle *Pastophores*.
- 8) *Odos* var taler og sanger.

Måltiderne

Alle skulle vaske sig inden de satte sig til bordet. Det var ikke tilladt at drikke vin – kun øl.

Ved bordet blev enten et skelet eller en kiste vist frem og "*Odos*" (taleren) sagde: "*Maneros*" – "*O død kom til os i rette tid*". Alle medlemmerne gentog dette.

Efter måltidet gik alle til arbejdet, studierne eller de gik til ro. Hvis vejret tillod det, blev der foretaget astronomiske undersøgelser, og alle skulle våge og observere.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk